

Der foreslaas en Bestyrelse paa 9 Medlemmer, af hvilke Rigsdagen vælger 4. Jeg henstiller ganske, om Rigsdagen skal vælge nogle, det leder jo ogsaa Tanken hen paa et Mellemed mellem Staten og Fallitten i den paagældende Bank. Jeg vil helst have, at der skal være saa langt fra Erhvervslivets Skader til Statskassen som paa nogen Maade muligt.

Jeg tror, det var i denne Forbindelse, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen talte om det nyttige og nødvendige i, at der var en saadan Fond til at kunne hjælpe Smaafolk til ikke at lide Tab, naar de havde indsat deres Sparepenge i Banker, som gik fallit. Overfor dette maa jeg sige, at vi maa — og det giver det ærede Medlem mig for øvrigt ogsaa Ret i — paa det skarpeste indprente Befolkningen, at Sparepenge har ingen Plads i Banker, Sparepenge maa anbringes i Obligationer eller i Sparekasser, men ikke i Aktier og ikke i Banker. Derfor kan man naturligvis godt have en saadan Fond; det maa blot ikke tilsløre for Befolkningen den bestemte Forskel, der er paa Banker og Sparekasser, og Risikoen ved at anbringe sine Penge det ene eller det andet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen udtalte Ønske om, at Fonden maatte blive oprettet, og at man saa vilde give den tilbagevirkende Kraft. Jeg vil dertil sige, at jeg vil haabe, at der er andet at trøste Indskydere i de Banker, som er gaaet fallit, og deres Kreditorer i det hele med end en Henvisning til, at denne Fond oprettes med tilbagevirkende Kraft, thi det er i Sandhed en meget tynd Trøst at give dem, og det tror jeg ikke gaar an. Det kan blive svært nok at faa denne Fond oprettet, men at faa den oprettet med det Formaal for Øje, at den, inden den endnu har samlet nogle Midler, skal paatage sig Erstatningspligt for Tab, som er sket, inden den endnu blev oprettet, er mere end vanskeligt. Hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen kan faa det gennemført, skal han faa min dybeste Kompliment, thi saa er det virkelig et Kunststykke.

Til § 22 har jeg ingen Bemærkninger at gøre, ej heller til § 23 udover, hvad jeg allerede har sagt om Bestemmelsen om, at private Bankiers skal standse i hvert Fald en Del af deres Forretninger inden et Tidsrum af 3 Aar.

Der er jo her en Mængde Spørgsmaal til Drøftelse, der maa nødvendigvis i Rigsdagen være mange forskellige Meninger om disse Spørgsmaal, og mange Interesser brydes jo her, men jeg vil udtale det Haab, at vi paa

Grundlag af dette Lovforslag maa faa en Udvalgsbehandling, som kan bringe Resultater og faa de forskellige Meninger til at mødes, saaledes at det Lovforslag, som i Øjeblikket foreligger som et særdeles godt Forhandlingsgrundlag, ogsaa inden lang Tid kan føre til, at vi paa dette Omraade faar en haardt tiltrængt praktisk og god Lovgivning.

Erhvervsministeren (Stævnning): Jeg takker for de Bemærkninger i Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, som nu sidst blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Zahle, og for dem, som tidligere er fremsat af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, ligesom jeg i det hele maa takke for den Forhandlingsvillie, som har fundet Udtryk i de Udtalelser, som er faldet i Sagen. Selv om der fra enkelte Ordføreres Side er fremsat kritiske Bemærkninger, har jeg dog forstaaet, at der fra alle Sider er Villighed til at tilstræbe en Ordning af Banklovgivningen, som i højere Grad tager Sigte paa at opfylde de Forventninger, der sikkert maa siges at være i Befolkningen med Hensyn til en skarpere og mere effektiv Kontrol paa disse Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Sven har, hvad han ogsaa selv erkendte til sidst, i særlig Grad været kritisk. Derimod skulde jeg i og for sig ikke indvende noget, thi det er der jo intet at sige til, men jeg synes, det er en lidt ejendommelig Form, som efterhaanden synes at blive moderne, den at fortælle, at de Forslag, der forelægges under den nuværende Regering, er i ganske særlig Grad overfladiske, at de er lidet gennemtænkte, savner Klarhed og alt saadant noget. Det er vist en moderne Taleform, som man har fundet det passende at anvende, da det nu er en socialdemokratisk Regering, der fremsætter Forslagene. Jeg tror ikke, Forslagene nu er daarligere udarbejdet end under andre Regeringer. Jeg kan ikke tænke mig, at de Embedsmænd, der staar til Raadighed i Ministerierne, skulde være blevet ringere nu, efter at en socialdemokratisk Regering har overtaget det politiske Ansvar, end de var, da det var Venstre eller et Ministerium af anden Farve, der havde Ansvaret. Jeg tror derfor godt, man kunde afskaffe den Taleform, som jeg nu har hørt anvendt adskillige Gange, i særlig Grad fra konservativ Side.

Ligeledes maa jeg sige med Hensyn til de kritiske Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Sven fremsatte, at jeg har læst de fleste af dem forud i et Blad, der kalder sig „Dagblad for Handelen“, og